
Naczelna Rada Adwokacka

Palestra 15/4(160), 101-103

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 5) Jacek K r a l e w s k i (XVIII w.), patron sądów nadwornych koronnych, nobilitowany w 1768 r., ojciec generała kościuszkowskiego Felicjana K.
- 6) Ludwik K r z y s z k o w s k i (poł. XIX w.), adwokat w Kielcach, ojciec kompozytora Stefana K.
- 7) Michał K r z y ż a n o w s k i (? — 1865), adwokat przy sądzie ziemskim uszyckim, pracownik Min. Spraw Wewnętrznych w Petersburgu, ojciec archeologa Stanisława K.

Odtworzenie polskiej historii narodowej i społecznej, w szczególności XIX wieku, nastęcza na pewno spore jeszcze trudności. Jednym z „tropów” źródłowych przy tych badaniach może być badanie zdarzeń i roli poszczególnych jednostek w niektórych zawodach. Ma to w odniesieniu do tego okresu historii tym większe znaczenie, że brak było skupienia tych wszystkich działań w ręku polskiego aparatu władzy państwowej.

Zawód adwokacki będzie w tej mierze bezwarunkowo jednym z najciekawszych zawodów, jeżeli nie wręcz najciekawszym.

Na podkreślenie zasługuje tu całkowite niemal pominięcie dotychczasowych prób zgromadzenia materiałów co do roli, jaką adwokaci polscy odegrali w okresie zaborczym poza etnicznym polskim terytorium, a nawet poza krajami zaborczymi.

Autor tych uwag będzie zobowiązany za nadsyłanie mu przez czytelników, za pośrednictwem redakcji „Palestry”, wszelkich uwag i przyczynków z tego zakresu.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 18 lutego br. dokonano analizy finansowej zespołów adwokackich za drugie półrocze 1970 r.

Z analizy wynika, że w 460 zespołach adwokackich pracowało 3 714 adwokatów pełnozatrudnionych, czyli o 4 adwokatów mniej w stosunku do analogicznego okresu z roku 1969. Obroty zespołów adwokackich za ten sam okres (licząc adwokatów pełnozatrudnionych) wyniosły 187.082.884 zł, wynagrodzenia brutto — 124.899.926 zł, a wynagrodzenia netto — 106.081.081 zł. Przeciętne koszty w skali krajowej wyniosły 33%. Daje to przeciętną na jednego adwokata: obrót — 8.394 zł, dochód brutto — 5.614 zł i dochód netto — 4.757 zł. W tym samym okresie liczba spraw przyjętych przez jednego adwokata wyniosła 47 plus 5 spraw z urzędu. Liczba spraw z urzędu w stosunku do pierwszego półrocza 1970 r. wzrosła o 0,82% i procentowo wynosi średnio 11,8%.

W porównaniu z analogicznym okresem roku 1969 oraz pierwszym półroczem 1970 r. obserwujemy nieznaczny wzrost wpływów, wynagrodzeń brutto i wynagrodzeń netto. Natomiast obserwuje się jednocześnie nieznaczny spadek spraw z wyboru oraz wzrost spraw z urzędu. Procentowo w stosunku do analogicznego okresu roku 1969 wpływ spraw cywilnych zmniejszył się o 6%, karnych zwiększył się o 19,1⁰%, innych zaś zmniejszył się o 22⁰%.

*

Na tymże posiedzeniu zatwierdzono również preliminarze wydatków na szkolenie aplikantów adwokackich w roku 1971 w poszczególnych radach adwokackich. W roku 1970 wpływ na CFSAA wyniósł ogółem 14.980.116,47 zł. Wydatkowano na szkolenie 10.114.671,47 zł. Ponieważ w roku 1970 było przeciętnie 324 aplikantów adwokackich, więc koszt szkolenia jednego aplikanta adwokackiego wyniósł 31.220 zł. Nadwyżka CFSAA w kwocie 4.865.445 zł została przekazana do NRA; z nadwyżki tej, jak wiadomo, finansuje się inwestycje i remonty lokali zespołów adwokackich.

*

Na posiedzeniu w dniu 25 lutego br. zajmowano się wnioskami zgłoszonymi na zgromadzeniach delegatów w roku 1970.

Wnioski nowelizacyjne do taksy adwokackiej zostały uwzględnione w projekcie Prezydium i dnia 2.XI.1970 r. przesłano je Ministrowi Sprawiedliwości. Wnioski dotyczące specjalizacji zostały wykorzystane przez Komisję; znalazły one wyraz w projekcie regulaminu, ogłoszonego w nrze 1 „Palestry” z br. i poddanego dyskusji środowiskowej.

Wnioski nowelizacyjne do ustawy o u.a. i aktów wykonawczych zostaną rozważone i w miarę ich słuszności uwzględnione w projekcie Prezydium NRA, a następnie będą zgłoszone Ministrowi Sprawiedliwości.

Postulat wprowadzenia ferii sądowych został zgłoszony, ale jego realizacja napotyka przeszkody nie do przezwyciężenia.

Postulat większego kontaktu Prezydium z radami adwokackimi jest już realizowany. Odbyły się już takie spotkania w Izbach koszalińskiej i zielonogórskiej. Poza tym — niezależnie od posiedzeń wyjazdowych Prezydium NRA — członkowie Prezydium regularnie spotykają się z członkami rad adwokackich w toku stale kontynuowanych wyjazdów do wszystkich izb adwokackich.

Wnioski dotyczące prasy i „Palestry” zostały przyjęte i są realizowane bieżąco. Kwestie zaś dotyczące radców prawnych i uchwały nr 533 mogą być rozpatrywane łącznie z wnioskami nowelizacyjnymi. Wreszcie w sprawie lokali zespołów uzyskano poprawę obecnego stanu o tyle, że w nowo budowanych gmachach sądowych przewiduje się teraz pomieszczenia dla zespołu adwokackiego.

*

Na tymże posiedzeniu omawiano pismo Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury z dnia 17.II.1971 r. w sprawie przekazania Ministerstwu do dnia 1.IX.1971 r. konkretnych propozycji nowelizacyjnych do ustawy o ustroju adwokatury

oraz do rozporządzenia o zespołach adwokackich przy uwzględnieniu postulatów zgłoszonych w dniu 4.III.1970 r. na posiedzeniu Sejmowej Komisji Wymiaru Sprawiedliwości oraz w sprawie przekazania do dnia 1.VIII.br. projektu planu terenowego rozmieszczenia adwokatów tudzież limitu etatów aplikanckich w roku 1972. Powyższe pismo postanowiono rozesłać do wszystkich rad adwokackich z prośbą o nadesłanie uwag i propozycji do 15 maja br.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO **W SPRAWACH ADWOKACKICH**

UCHWAŁA

SKŁADU SIEDMIU SĘDZIÓW SĄDU NAJWYŻSZEGO

IZBA KARNA

z dnia 21 stycznia 1970 r.

VI KZP 23/69*

I. Istnienie uzasadnionej wątpliwości co do poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia przestępstwa (ograniczenie zdolności rozpoznania czynu lub kierowania postępowaniem) albo w czasie postępowania karnego (ograniczenie możliwości skutecznej obrony) powoduje obligatoryjną obronę (art. 79 § 1 lit. c) i art. 80 § 2 k.p.k. z 1928 r. względnie art. 70 § 1 pkt 2 i 74 § 1 k.p.k. z 1969 r.) i potrzebę wydania przez biegłych lekarzy opinii o stanie psychicznym oskarżonego.

II. Obligatoryjna obrona trwa aż do prawomocnego zakończenia postępowania nawet wówczas, gdy biegli orzekli, że oskarżony jest w pełni sprawny psychicznie.

III. Rozpoznanie sprawy w sytuacjach opisanych w punktach I i II bez udziału obrońcy stanowi bezwzględna

podstawę uchylenia wyroku, którą z urzędu bierze pod uwagę sąd rewizyjny (art. 378 § 1 pkt d) k.p.k. z 1928 r. bądź art. 388 pkt 6 z 1969 r.).

IV. Sam fakt poddania oskarżonego badaniu przez lekarzy psychiatrów (art. 117 k.p.k. z 1928 r. względnie art. 183 k.p.k. z 1969 r.) nie jest równoznaczny z „uzasadnioną wątpliwością” co do jego poczytalności (art. 79 § 1 lit. c) k.p.k. z 1928 r. względnie art. 70 § 1 pkt 2 k.p.k. z 1969 r.); potrzeba zarządzenia badania psychiatrycznego może wyjątkowo powstać już wcześniej jedynie w celu sprawdzenia, czy taka uzasadniona wątpliwość w ogóle może zachodzić. W takiej wyjątkowej sytuacji udział obrońcy, choć pożądanym, nie jest koniecznym, a jego brak nie stanowi bezwzględnej przyczyny rewizyjnej.

* Przedruk tezy z OSPiKA 1971, nr 2, poz. 36 (uchwała ta była ogłoszona w OSPiKA 1976 r, nr 5, poz. 103). Do uchwały głosem napisał Stanisław **W**al**t**o**ś** (Red.).